

Ако искаш да развиеш ти талант и фантазия,
ела при нас в Езиковата гимназия!

ОБЪКТИВ

Б. Брехт

БРОЙ 8
ФЕВРУАРИ
2010 г.

ТОП ЗАГЛАВИЯ:

- ❖ **Топ 10 на Гимназията** 1
- ❖ **Кристина Баксанова – нашият човек в ВТУ** 2
- ❖ **Пушачите отлитат на юг** 3
- ❖ **Частните уроци – да или не** 5

:НАЙ-ХАРЕСВАН: В ЕГ

Както всички знаете, през втората учебна седмица на новата 2010 се организира първият по рода си Топ10 „Най-харесван в ЕГ“. След дълго и крайно уморително преброяване на гласовете в този момент държа листа с резултатите :) Някои се бяха бетонирали за местата си, други пък се лутаха от една позиция на друга. Статистиката сочи, че журито – т.е. вие! – е безмилостно и безкомпромисно. Не е лесно да си в ТОП на Езиковата. За тези, които не са успели да се вмъкнат в десетката – сигурна съм, че ще намерите друга сцена, на която талантите ви ще бъдат високо оценени. Ето я и тазгодишната класация:

★ Мирослав Митев 11.^о клас – това момченце ги размаза с категоричния + ∞ брой гласове. Честито и не забравяй, че е тежка царската корона! :)

★ Златослав Боюклиев 12.^о клас – трябва да измие срама от лицето випуск 2010, които не успяха да преборят Миро, и с 47 гласа почти успя.

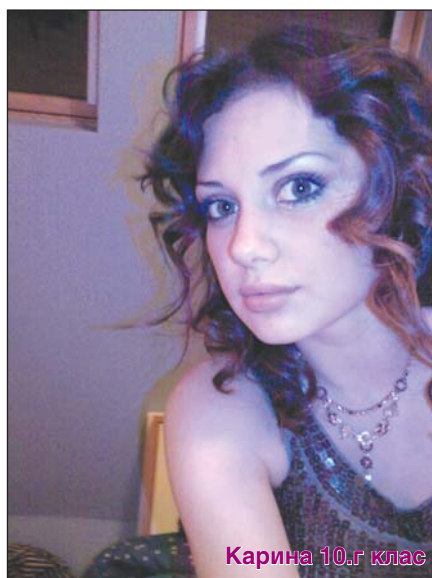
★ Димитър Димитров 12.^а клас

– известен на малки и големи, Митко заби третото място с 44 гласа.

★ Атанас Велев 11.^о клас – още един представител на този клас. „Фитнесът му е професия от 6. клас насам“, казват за него. Явно само готини хора са събрани там – 37 гласа.

★ Антонио Котрабаков 11.^{*} клас – заема средна позиция в класацията с 28 гласа. Много популярен между изучаващите френски, догодина му пожелаваме да завладее поне Д и Е.

★ Ангел Иванчев 10.^б клас – изпъкна още през първата си година в

Карина 10.г клас

гимназията и до последната според мен ще заема челна позиция. Успя да събере 27 гласа.

★ Александър Карагеоргиев 12.^а клас – известен на учениците под различни псевдоними, Сашо е част от всяка една училищна и извънучилищна дейност. Заслужава 24 гласа, та и повече! Ура!

★ Атанас Поибренски 8.^а клас – член на Младежки парламент. За около 4 месеца явно е спечелил доста

Миро, 11.е клас

сърца, да бъдем по-точни – 22.

★ Найден Панчев 12.^а клас – баскетболна звезда. Спортните таланти никога не остават незабелязани, особено от женското око – 21 гласа.

★ Костадин Шишков 10.^г клас – заема последна, но важна позиция. Спечелил е срещу всички загубили с решаващите 20 гласа. Честито!

Силвия Шахбазян 12.^а клас

Жадни за слава, вашето време настъпи! Тази статия е за вас. Време е някои да погъделичкат самочувствието си за сметка на тези, които ще останат разочаровани. Специално от кухнята на ЕГ – Топ 10 на най-готините момичета на Езиковата. Господа, поемете дъх, оставете гаджето да гледа „Перла“ и четете. Сексапил и блясък с мярка. За всички от сърце.

★ Маринели Шаркова – 12.^{*} клас – от влизането си в ЕГ Маринели се превърна в една от топ красавиците на училището. С нейното девето място поставяме едно интересно начало на класацията.

★ Ралица Попова – 12.^б клас – май всички помним знаменоските от 15 септември. А после нека ми казват, че тези униформи не са секси. Може би заради това или заради супер фигурата си „малката“ Раличка се озова на престижното 9. място.

Кристина Баксанова: „НИЕ БЯХМЕ ПРИЛЕЖНИ БУНТАРИ“

Всеки ден по VTV една лъчезарна, къдрокоса журналистка представя своите репортажи на злободневни теми. Позната ли ви е? Името ѝ е Кристина Баксанова и е завършила нашата гимназия през 1994 година, а по-късно взима и магистърска степен по телевизионна журналистика и международни отношения от СУ „Св. Кл. Охридски“. Награждавана е многократно за отличната си работа. Зададох ѝ няколко въпроса за времето, прекарано в ЕГ, и тя отзивчиво сподели ученическите си впечатления.

Какви спомени пазите от ученическите си години? Как ЕГ „Б. Брехт“ повлия на цялостното ви израстване?

Първият ми учебен ден в гимназията бе 15 септември 1989 година – денят, в който намразих морковите. Петте години в ЕГ са свързани с най-хубавите ми спомени. И с едни от най-героичните – всяка учебна година успявах да се подхлъзна и да падна на едно и също място – стълбите между първия и втория етаж. В 9. клас в час по математика, докато една задача ме мъчеше, върху главата ми падна парче от мазилката на тавана. Разминах се с леко сътресение, но по-важното е, че открих решението на задачата.

Тогава всеки ученик трябваше да

е с униформа на училище. В началото на ноември се случи едно историческо събитие, което преобърна Европа и което усетихме и в училище – падна Берлинската стена. Спомням си, че въодушевени от събитията и от мирните граждански протести, един ден целият клас се разбрахме да отидем на училище без униформи. Така влязохме в час по дънки, които дотогава бяха забранени и заклеямени като „упадъчна западна мода“. Класният ни ръководител г-жа Сотирова в първия момент леко се смути, след това се усмихна широко и одобряващо. След седмица цялото училище бе станало цветно, защото и други ученици бяха захвърлили сините униформи. Така научихме първите важни уроци – да бъдем единни и да имаме смелостта да направим първата стъпка към една на вид малка промяна.

Като какъв бихте определили вашия випуск в гимназията: като прилежни ученици или непримирами бунтари?

Ние бяхме прилежни бунтари! Бяхме отговорни, но се случваше и да избягаме от час. Спазвахме правилата, но понякога ги и нарушавахме. Уважавахме учителите си, въпреки че се е случвало с някого да се шегуваме. Бяхме много чувствителни към несправедливостта и бурно реагирахме, за да пазим свободата си.

Защо се насочихте именно към журналистиката? Помогнаха ли ви годините в гимназията, за да поемете смело предизвикателствата на живота?

Още в 3. клас реших, че искам да стана журналист. Но в гимназията осъзнавах обществената роля на тази професия и отговорността на журналиста. В гимназията осъзнах колко е важно свободно да изразиш мнението си, да формулираш ясна позиция и да умееш да я защитиш, както и да пишеш граматически правилно на родния си език.

Благодарна съм на моите учители за моментите, в които ме подкрепяха, но и когато ме критикуваха и изискваха повече подготовка и усилия от мен. Това ми помогна да бъда самокритична и възискателна към работата си.

Доколко успявате да балансирате в своите репортажи личното си отношение със задължителната обективност за всеки журналист?

В репортажите няма място за личното отношение. В тях говорят фактите; трябва да се чуят различните мнения. Личната позиция на журналиста е в коментара, а добрият коментар отново е върху факти, а не върху отношение. Но има истории и срещи, които ме

вълнуват и удивляват като човек, които оставят своя отпечатък дълго след като бъдат написани и показани.

Разкажете ни за някоя забавна случка по време на работния процес около снимките на документалните филми, над които сте работили?

Трябваше да снимаме условията в психиатричната болница в село Карлуково. След като се отклонихме от главния път, пътните табели изчезнаха и се загубихме. Докато пътувахме „на сляпо“, пред колата ни се появи една баба, която носеше огромна кошница и накуцвайки бавно, вървеше по междуселския път. Спряхме и я попитахме къде се намира болницата. Старицата предложи да ни покаже пътя, като в замяна я закараме до гарата – малко след нея се намирала болницата. През цялото време разказваше истории за свои познати, които са лекувани в болницата, и уверяваше, че докторите там са много добри. Когато стигнахме гарата, старицата слезе, издърпа огромната кошница, погледна оператора, до когото беше седяла, и каза: „Не се притеснявайте – тук ще ви оправят!“

Няколко секунди всички останахме безмълвни, а след това избухнахме в смях. Явно бабата не бе видяла надписите на колата и в очите ѝ сме изглеждали като нови пациенти на клиниката. Всъщност бяхме и поласкани. Както Вазов е написал: „Лудите, лудите – те да са живи!“

Какво ще кажете на учениците, избрали журналистиката като бъдеща професия?

Да са готови за много изненади, да бъдат любопитни, да не спират да задават въпроси и да търсят истината.

Ваня Попова 11.ª клас

„Фас пауза?“

Без да вкарваме излишни цифрички от статистики, преспокойно можем да кажем един напълно верен факт – почти от една трета ЕГ възпитаници са пушачи и това едва ли се вижда изненадващо на когото и да е. Константата за всеки учебен ден в живота на „Бертолт Брехт“ е група ученици, често с наличието на учители, забулени в облак от цигарен дим пред малкия вход на реномираното учебно заведение. Причините, предполагам, е крайно излишно да разискваме – средство за мощна гъзария или личен подтик – не това е акцентът на наблюденията ми.

„А бе, тя нормални ли са?!“

Преди повече от месец това мнозинство в прослойките на гимназията беше изправено на нокти от новата директорска наредба – заветният малък вход ще бъде затворен по време на учебните часове и над него ще тегне като бонус и забрана за прескачане. Оказа се, че личните навици на ЕГ учениците са били отнесени като проблем чак до кмета на Пазарджик от живущите в съседните блокове. При съжителство вече 40 години с учебно заведение, в края на 2009 г. тези пазарджиклии като прозрение свише заемат крайна и будна гражданска позиция – без опит за диалог и компромис, без толерантност и алтернативи. И в крайна сметка какви са резултатите от тази акция за обуздаване на

личния избор – пушачите тичат всяко междучасие да претупат по-бързо една цигара пред главния вход, за да не закъснеят, а останалите ученици, въпреки стоическите си старания, посмъртно няма как за 20 минути в голямото междучасие да успеят с това заобикаляне да стигнат до близкия супермаркет и да се върнат в училище, без да отнесат закъснението. И така, това подобрение за нашите съседи се оказва, че коства прекалено много неудобства на учащите в ЕГ.

А дали наистина е така?

Разбира се, при такъв сериозен въпрос се отнесохме към настоящия директор – госпожа Стоянова. И след кратък разговор се оказа, че ученическият ропот е крайно неоснователен от ръководна гледна точка – преди конкретната мярка срещу пушачите са били пускани множество наредби, засягащи този въпрос, и също така

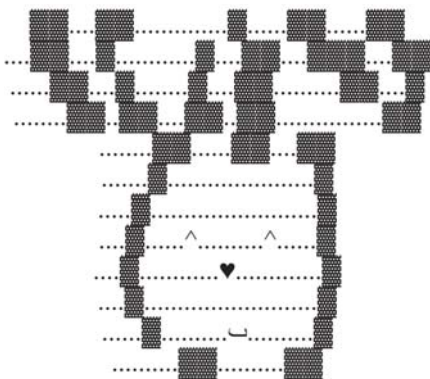
пред малкия вход са били поставяни специални кошчета за фасовите. Защо тези кошчета ги няма сега ли? Разберете кой ги е откраднал и питайте него. Саботаж спрямо учениците или изблик на слаб морал, няма как да знаем. А относно въпроса за супермаркета, всичко е ясно – имаме си стол, да си стоим в него. И за да смекчи тази категоричност на решението, госпожа Стоянова подчерта, че ако имаме предположения за храни, които искаме да имаме в стола, преспокойно може да се обърнем към нея с молбата си. Все пак, ако в главата вече ви се върти мисълта за студена кола и хрупкав чипс, по-добре си я избийте още сега – можем да се договаряме с ръководството, но не и да водим война с министерството.

И все пак, пушачите?

Няма място за шикалкавене вече, пушачите – само пред главния вход. Където също няма кошчета. Където вече също е страшна мърлявщина. Но пък нали си е наша – обичаме си я. А дали при тези малко по-трудоизискващи условия пушешите дами и господа ще ограничат броя си, не знаем. И нещата си остават така – ще тичаме всяко междучасие отпред и ще сме достойното лице на ЕГ за пред всеки, прекриващ прага ни. И ще си духаме дима в лицата на учителите. Защо? Защото сме ЕГ.

Диана Зайкова, 11.^а клас

Прати това зайче на тези хора, които са ти приятели... и ако аз съм в това число, и на мен също го прати.

Ако се върнат 0 – то ти нямаш приятели,
ако 1 – 4: ти си добър приятел,
ако 5 – 8: ти си най-добрият

Yes, колко сме мощни! В повечето случаи това е прелюдията на едно прекрасно, изключително трайно и пълноценно приятелство, изразяващо се в плусче всеки ден, много целувчици и цял набор от атрактивни и засвидетелстващи афинитет емотикони.

Окей, ретроспекция на въвеждането. Impulse.bg – най-ползваният и популярен сайт за запознанства в българската мрежа с рекордния брой

ИМПУЛС СТАРС, МАЙНА!

(всяко съответствие с действителни лица е абсолютно реално и умишлено)

регистрирани 1 030 283 потребители, като всеки ден се увеличават средно с по 100 – 200 човека. След щателно ровене из пазарджишките профили, в частност на доста и от заветната ни ЕГ мадами и господа, се очертаха три основни типа потребители.

Номер едно – „**вървежните**“. Тази част от регистрираните надхвърля една трета, за добро или лошо – не знаем. Това са хората с най-открояващите се и провокативни никове like: *dobrata.loshata – sexy bitch*; ДаЧко ПиЧа; *bonbonche_za_milionche_pz*; *playboya_17*; *boji_sexa*; МоДеЛ на гРеХа и все в този дух до безкрайност. Колкото повече ЯкиИи букви имаме, толкова повече сме актуални, привличащи внимание и сексапилни. А може и така да е, ние отново не знаем.

Номер две – „**тъмните зловещи изкушения**“. Тук вече говорим за съсем друг тип визуални ефекти в про-

филите. Никовеите са възможно най-изчистени, с еднакъв размер на буквите, без умишлени правописни грешки, без *_pz* и подобни екстри. Тенденцията, която наблюдаваме при този тип, е да се използват думи и словосъчетания с подчертан dark характер. И веднага прилагаме съответните примери, които ни направиха впечатление в областта – *Nymphetamine_Overdose – Darkness Incarnate; pure-holocaust; my_dark_desires* и думите от това родово гнездо във всички възможни комбинации. Какъв смисъл се демонстрира, е пълна мистерия. Може би за следващия брой ще поговорим и с тези представители на Impulse Stars Team PZ.

Трети тип – „**известните**“. Това безспорно са личните ми фаворити в списъка с търсещите вниманието. Тези по-скоро минават към категория „жалките“. И вместо да говоря, ще показвам: *vanessa_ane_hudgens*

Vanessa Hudgens 21 години от САЩ

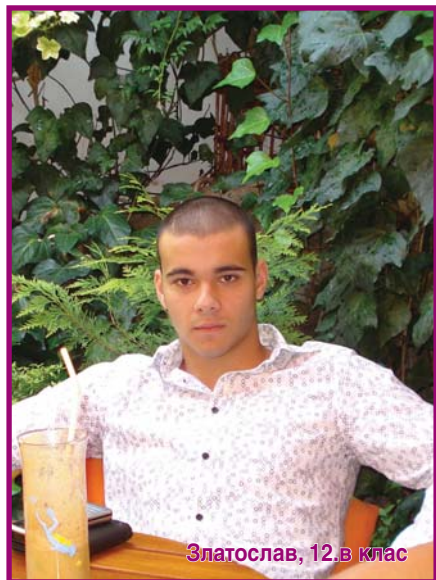
Hi. I am Vanessa Ane Hudgens! My best friend is Ashley Tidale!

I love Zac Efron. I very very much beautiful!

Вече си имаме и Майли Сайръс, и Деми Ловато, и коя ли още не фаворитка на 13-14-годишните мадами.

/на стр. 6/

НАЙ-ХАРЕСВАН
В ЕГ

Златослав, 12.в клас

от стр. 1/

★ Мария – 9.* клас – това момиче се радва вече на завидна популярност не само сред своя випуск, но и сред батковците от по-горните класове. Заслужено 8. място. Догодина – повече.

★ Нанси – 10.† клас – високо, русо и невероятно красиво девойче с добре поддържана фигура. Как да не я харесаш? Остава само да се чудим защо не е по-напред в класацията.

★ Симона – 8.ª клас – една сериозна заявка за бъдеща популярност от това зайче. Желаем успех и да върви в същия дух.

★ Вася Ночева – 9.º клас – тя вече притежава популярност в ЕГ, която надхвърля дори славата на вече изявени красавици от по-горните класове. Поредна заявка за бъдещи успехи. Дали

Таня, 10.ж клас

ще се осъществи – ще видим.

★ Десислава Колчакова – 11.º клас – тъмноокото миньонче определено спада към графата „Момиче - мечта“. Не са един и двама тези, които са я зяпали с празен (или не съвсем) поглед. Сега да откъснем поглед от нея и да продължим напред към трето място. Да, знам, че е трудно, но да продължаваме.

Димитър, 12.а клас

★ Деси – 9.º клас – може би най-подходящото описание за нея би било „БОНБОН“. Поредното изкушение с набор '94. Хвала и бронза в класацията.

★ Таня – 10.* клас – дългокракото Танче заслужено завоюва второто място. Тялото ѝ на модел очевидно е привлякло вниманието на не един и двама. Второ място и влажните погледи на мнозина.

★ Карина – 10.† клас – изразът „МАЛИИИИИИИИИИИИИИИИ“ е измислен точно за момичета като нея. Червенокосото изкушение размаза конкуренцията и грабна първото място. Дано само приятелят ѝ успее да я опази. Иначе от нас първо място, златен медал и вечна слава, до колкото може славата да бъде вечна.

Александър Карагеоргиев 12.ª клас

Деси, 9.в клас

СНЕЖНА

ГИМНАЗИЯ

НИЕ СМЕ ОТ ЕЗИКОВАТА ГИМНАЗИЯ!

На 10 февруари Езиковата гимназия отбелязва своя патронен празник. По този повод създадохме една по-осезаема външна проява на това, което наричаме „езиково“ в нашето училище. Част от работата, която свършихме, бе да предоставим възможност на всеки клас да презентира чуждоезиковия си напредък под формата на изложба. Постери, информационни табла, снимки, плакати, макети разделиха училището на три немилитаризирани фронта – френски, английски и немски.

При всички положения новият полиглотски облик на Езиковата не само ражда наченки на гордост и любознателност, но и показва всичко засягащо учебния процес на многочасовите престои в кабинетите по чужд език (по начало проявите на шовинизъм и вандализъм в нашето училище са изключени).

Действително информацията, която изложихме по училищните коридори, промени атмосферата. Най-малко – напомни за не толкова утопичния западен модел, където ентузиастите са свободни да изложат на показ това, което са сметнали за стойностно. И не само това – провокира мнозина да погледнат от различна гледна точка към неабстрактната страна на учебния материал – зад лексиката, граматиката, фонетиката (в някои по-

крайни, но нередки случаи, дори палеонтологията и орнитологията) на английски, френски и немски наистина стоят реални светове – с реални личности, политика, спорт, с различни, добри и лоши методи за осъществяване... А те заслужават да бъдат опознати, макар и от дистанция.

Теодора Ангелова,
11.^а клас

КРИЗАТА В БЪЛГАРСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ – ЧАСТНИТЕ УРОЦИ

Поради неуредиците в българската образователна система от няколко години частните уроци са неразривна част от битието на почти всеки ученик. Ако трябва да съм искрена, и аз ходих на уроци през целия седмичен клас, всъщност са единици тези, които са приети в гимназията без предварителна подготовка на частно.

Официална статистика за това колко българчета се „дообразоват“ извън държавното училище няма, няма и информация за годишната печалба на учителите, „заработващи“ допълнително. Данъчните обясняват, че за да подведат под отговорност един учител, се изискват доказателства, които няма как да бъдат набавени, защото определянето на цената става чрез съвместна договорка родител – учител.

Вина за нуждата от частни уроци имат и политиците, и родителите, и учителите, и самите ученици.

През всеки нов мандат министрите, отговарящи за сектор образование, обещава драстична промяна в образователната система, но никой не постигна удовлетворяващ успех. Заплатите на учителите са унижително ниски, нагло би било да се смята, че биха преживявали само с чувството си за чест и достойнство. Като всички останали наемни работници и те имат право да предлагат труда и знанията си в определена сфера в извънработно време. Е, има и такива, които злоупотребяват със положението си, но и от нас зависи дали ще се ползваме от „услугите“ им. Родителите също не подкрепят децата си, а ги претоварват с болните си амбиции за „достойна реализация в живота“,

която гласи: „Зубри, мама, да имаш шестици, да си пълен отличник, за да те приемат после в най-добрия университет.“ В България човкоподобното същество, наречено „пълен отличник“, е пример за подражание, често даван от възрастните. „КАК МОЖЕ ДА ИМАШ 4 ПО ХИМИЯ? КОЛКО ИМАТ ДРУГИТЕ?“ – все въпроси, задавани от 99% от татковците и мамите, които може и да не са били много примерни през ученическите си години, нито да са имали шестици по всички предмети, но днес се срамуват от резултатите на децата си. Да имаш дете, което се учи добре, е повод за себеизтъкване – какво малко чудо си дал на света. Изискванията растат, а учениците започват да ходят по частни учители, за да насмогват.

/на стр. 6/

ШАМПИОНИ, ШАМПИОНИ, ШАМПИОНИ – ЕЗИКОВА!

Може би спортната рубрика трябва да се казва така?! До това заключение стигнах след поредния златен медал, спечелен от ЕГ, този от Общинското състезание по шах. Отборът в състав Ангел Атанасов (8. г), Ивана Петкова (9. е), Илия Благов (9. е), Момчил Коларов (8. б) с капитан Атанас Апостолов (9. е) и треньор г-жа Маргарита Анчева, защити името на гимназията ни. Въпреки очакванията за по-голям брой записали се отбори, в крайна сметка се оказа, че само два ще се борят за златото и за място на областното. И така, в 09:30 на 17 януари състезанието започна: ЕГ с ПГСА (по-познато ни като „Сградото“). 40 минути и 4 срещи по-късно стана ясен и победителят: ЕГ със 3 победи от 4 възможни! И все пак до края доброто настроение и в двата лагера се запази и отношенията си останаха в духа на феърплея – „като по съседски“! ;) За финал нека да поздравим за достойното представяне съперниците ни, да пожелаем късмет на бъдещите ни на областното и едно голямо „Евала!“ за нашия отбор... те останалото си го имат! ;)

София Петрова, 9.ª клас

КРИЗАТА В БЪЛГАРСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ – ЧАСТНИТЕ УРОЦИ

/от стр. 5/

Другата крайност са родителите, напълно незаинтересовани от живота на отрочетата си и обикновено предпочитайщи да им подхвърлят известна сума пари, прехвърляйки отговорността за възпитаването и обучението им на учителите в школите – „щом плащаш сметката, ти поръчваш“ – гласи народното прозрение след няколко ракии.

Оставих за накрая наша милост учениците. Забелязва се е тенденцията системно да не учиш цял първи срок и чак седмица преди края да се сетиш, че има и такава тъпотия като „Под игото“ и да хукнеш по частни учителки, които отзивчиво ще ти развият една-две темички, които ти само трябва да назубкаш или препишеш на класната.

Като че ли държавното училище започва да прилича на кафе, в което се отбиваш от време на време, за да чуеш новите клюки и си покажеш марковите парцалки и изкуствената косица. Малцина са останалите, учещи за знания и от интерес към науката.

Всеки има право на свой избор, но ако искаме да се подготвим допълнително по-задълбочено, отколкото в училище, да го направим при квалифицирани специалисти, но все пак нека преди това да използваме пълноценно всичките си мозъчни клетки...

Ваня Попова 11.ª клас

ИМПУЛС СТАРС, МАЙНА!

/от стр. 3/

Представянето не е редактирано, оставям ви сами да видите грешките, които дори „звездите“ правят на родния си език. Ако някой път госпожата по БЕЛ ви се скара, с това може да ѝ докажете, че има и много големи издънки.

Някъде измежду всички тези потребители, които визирахме, има и хора, които са просто ... ами, хора. Въпреки всички етикети, които лепнахме днес като обозначение, всяко едно запознанство има смисъл. Защото зад ника, зад представянето, зад тоновете пози или фейк снимки все пак стоят хора, които са точно като всеки един от нас. А всъщност защо не точно ние да сме хората, криещи се в този сайт, където можем да сме за останалите такива, каквито искаме да сме? Няма значение, абсолютно никакво. И за да завършим подобаващо в съответствие с началото – скъпи читатели, there you go – [♥] [♥]

Диана Зайкова, 11.ª клас

Сред най-различните награди има едни по-малко популярни отличия, за които едва ли има толкова желаещи за номиниране. Може би описаните по-долу лауреати не са положили кой знае колко сили и умения, **НО** със сигурност не са могли да благодарят на майка си, да отпразнуват с приятели и най-вече да имат време да се нарадват на постигнатото. Наградите „Дарвин“ се раздават ежегодно на хора, които са направили огромна услуга на генетичния фонд на човечеството, умирайки по особено тъп начин.

КАТО ТИ Е ПИСАНО

Силен вятър издухал в реката автомобила на 45-годишния Виторио Луис в Неапол през 1983 г. Той успял да разбие стъклото, изплювал от колата и се измъкнал на брега, където бил убит от падащо дърво.

ДА СЕ УДАВИШ В ОГЪН

Якоб Ойлиг решил да сложи край на живота си. Когато се запалил обаче, се сетил, че ще го боли, и скочил в близкия водоем, за да загаси огъня. Той обаче забравил, че не умее да плува, и се удавил

**НАГРАДИТЕ
„ДАРВИН“**

С ФЕНЕР В ГЪРЛОТО

Сантяго Алвардо решил да ограби малък магазин за велосипеди. Тъй като било тъмно, а с ръцете се провирал през покрива, той придържал дългия фенер с уста. Точно фенерът причинил смъртта му, след като неловкият грабител паднал с лице надолу.

ДА НАХРАНИМ ДЕТЕТО

Млада французйка (явно блондинка!) загубила управление над автомобила си и се врязала в дърво край пътя. Спътничката ѝ сериозно пострадала, а шофьорката загинала. Вниманието ѝ било отвлечено от тамагочи, което неочаквано запищяло, че е гладно. Тя успяла да го нахрани и му спасила живота, разделяйки се със своя

АЛПИНИСТКА СЪДБА

Алпинистът ветеран Жерар Омел извършил 6 изкачвания на Еверест. Той умрял в къщата си –

докато сменял изгоряла крушка, паднал от стълбата и си ударил главата в раклата.

ДА ПРОИЗВЕЖДАШ МЕТАН

Ужасна диета и липса на проветрение станала причина за смъртта на човек, задушен от собствените си газове. Аутопсията показала наличие на голямо количество метан в организма му. Той се хранил само с боб, зеле и още няколко продукта. Той умрял в съня си, тъй като всички врати и прозорци били затворени. Трима спасители, дишали от въздуха в стаята, се разболели, а един постъпил в болница.

МЕРАК ЗА СЯДАНЕ

Армандо Пинели, 70 годишен италианец, дълго спорил със съседа си кой от двамата да седне на единствения стол под сянката на една палма. Той спечелил спора, след което дървото се стоварило върху му.

(Дори и да сте разочаровани от съдбата си, свързана с кетони, трихлоробензен, прогресии, болшевизъм, закона на Ом, то, моля, не правете това!)

Гълъбина Христова, 11.6 клас

БИСЕРИ

- Не чувам никого, освен всички.
- Стига си цъкала, че получих вече морска болест.
- Затворете тая врата, бе, вие през турски гробища ли минавате?!
- Бенджамин Франклин е бил Бойко Борисов на 18. век.
- Каравелов е емото на българската революция.

ВИЦОВЕ

- Аутопсията показва, че пациентът е загинал вследствие на аутопсията. ☺ ☺ ☺
- Влюбен младеж безшумно приближава приятелката си отзад, затваря очите ѝ с ръце и шепне:
  - – Ако не познаеш кой съм, ще те нацелувам!
  - – Хан Крум?... Иван Вазов?... Стефан Стамболов?...
 ☺ ☺ ☺
- Нов наемател разглежда апартамента:
  - – Какво е това голямо петно на стената?
  - – Преди вас тук живееше един електротехник, който непрекъснато се занимаваше с експлозиви.
  - – И това от експлозива ли е?
  - – Не, това е самият експериментатор.
 ☺ ☺ ☺
- Влиза бременна при доктора. Докторът си яде нещо, не поглежда към нея.
  - – Докторе, бременна съм.
  - – Честито! Следващият.

Николай Генев, 9.9 клас

40 години ЕГ „Б. Брехт“

Каним всички, които се чувстват съпричастни към проблемите ни, загрижени за успеха ни, да станат

ДАРИТЕЛИ!

**Дарителска сметка:
IBAN BG50FINV91501203935581**

от Ръководството

РЕДАКЦИОНЕН ЕКИП:

Гл. редактор: Бойка Лумбева, Валентин Стоянов
Редактори: Диана Зайкова, Теодора Ангелова, Николај Генев, Ваня Попова, Татяна Шушакoвa
Разпространение: Тогор Тогоров
Прегпечат: Наталия Илинова
Адрес на редакцията:
 гр. Пазарджик, ул. „Пиргон“ №1, ЕГ „Б. Брехт“,
 e-mail: eg_obektiv@abv.bg
Печат: Беллопринт,
 e-mail: headoffice@belloprint.com,
 тел.: 44 04 00
 www.belloprint.com

12. Б

Имало едно време един 12. Б клас – неподражаеми, безкрайно привързани към веселието, на моменти дори малко луди, но и достатъчно ученолюбиви, за да осъществят своите цели. Всички си спомняме – с неособена охота се събрахме преди три години, но сега не можем да скрием мъката си от предстоящата раздяла. Защото във времето, което прекарахме заедно, успяхме да създадем сплотен колектив, но преди всичко – приятелски кръг. Заедно в успехите, заедно в издънките, но винаги горди от направеното! Неподражаема палитра от характери, темпераменти, личности – това успя да изрисува с цялата пъстрота на своята уникалност върху платното на ЕГ „Б. Брехт“ 12. Б клас, випуск 2010!

12. А

Никога не сме били най-ученолюбивите. Не сме били и най-умните или най-лудите. Не бяхме дори и най-единните. Но със сигурност може да твърдим, че бяхме най-големите тузари, които това училище ще види в следващите години. 12.а – винаги най-големите, винаги на върха, винаги първи!

12. В

Трудно е с няколко думи да предадеш пет години от живота на двадесет и пет души, когато всеки ден е бил различен от предишния. Имало е дни, изпълнени с неприятности и премеждия, имало е дни, изпълнени с еуфория, предизвикана от забавните мигове в гимназията, но най-важното е, че нито един от тези дни няма да бъде забравен. Във всеки един момент, независимо успешен или не, имаше една дама, която ни подкрепяше и винаги беше до нас, а именно неповторимата ни класна Ани Ушева, благодарение на която преоткрихме себе си и се превърнахме в хора, достойни да посрещнат предизвикателствата на живота. Излишно е да споменавам колко ще ни липсва; ние също ще ѝ липсваме, въпреки че тя още не го знае!

Ако трябва да се представим в реалната си светлина, бихме казали, че не бяхме едни от най-сплотените и мотивирани ученици в ЕГ, но бяхме борбени, инициативни и много истински. Тук изградихме себе си като личности, научихме се заедно да печелим и заедно да губим. Това училище беше наш дом, а учителите – наше семейство... Възможно ли е да забравиш дома и семейството си?!

12. Г

Ние сме щури, интелигентни, амбициозни; не сме гении, но с нас винаги е весело! И всеки от нас е забавен посвоему! Ако във всеки випуск има ученици като нас, в ЕГ никога няма да е скучно!

